

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

ר"ן כמ"ו

עין משפט
נר מצוה

כמ"א א ב מיי פט"ו מהל
מנשה הקדושת
הלכה ז וע"ש כמ"ב:

(א) [פ"ג ה"ה] (ב) [קמ"ן
ט"ז]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ח"ל אבי
וקדושת: (ב) שם ראמאי
קא וכו' קדושת דמיס
נינהו ולהכי: (ד) ד"ה אמר
לך וכו' לאחר שאפדו
אקח דמיו עולה ולהכי
לאחר:

גליון הש"ס

גמ' קדושת דמיס פקעה
בכדי: עיין ערוזין דף ק'
ע"ה רש"י ד"ה היום מה
הקדש וי"ע:

פירוש הרא"ש

מי נפקא מיניה בלא
גמ'. ומילתא דפשיטא היא
דכיון דנעשו אשמו אינה
יזאה ממנו בלא גט והכי
אמר צ"ה המגרש (פ"ג):
לענין גט וכו' אמר היום
אי את אשתי ולמחר את
אשתי כיון שפקעה פקעה
וה"ה נמי לענין קדושת
דמקדש הויה לז"א:
קדושת דמיס פקעה. דמי
הכי דפקעה ע"י פדייה
פקעה נמי ע"י קביעות
וזמן אבל קדושת הגוף
ללא פקעה ע"י פדייה לא
פקעה נמי ע"י קביעות
ומן: בל"י יום עולה: אי
בא להקריבו מן שלשים
יום יקריבו עולה וכו' לא
הקריבו מן ל' יום אחר
ל' יום יקריבו שלמים
דפקעה ממנו קדושת עולה
ומלה עליו קדושת שלמים
וה"ה א"ס אמר לאחר ל'
יום חולין שנעשה חולין
דכיון שיש הפקעה לקדושת
הגוף א"ס ח"ל יומכי ויב"ח
דמיו שלמים וקדושת
דמיס פקעה לאחר ל' יום:
ומעכשיו שלמים. האי ללא
קמח שור זה שלמים
ולאחר ל' יום עולה כדאמר
לעיל משום דבישא פתח
נמי עולה מחלה פתח נמי
הכא בשלה:

ח"ל רב המנונא. לעולה היאך יוצאין לחולין בלא פדייה: ודי קדושה
שלהן להיכן הלכה. כלומר היכי פקעה בכדי אע"פ שנקללו: והלא
האומר לאשה היום את אשתי. שהתא לי מקדושת היום: ולמחר אי
את אשתי. אע"פ שהתנה כן בשעת קידושו: מי נפקא למחר בלא
גט. ה"נ אע"ג דנקללו היינו כמו
למחר אין את אשתי ולא נפקי בלא
פדיון: מי קא מדמית קדושת הגוף
וכו'. הני נטיעות דקדישי לפדייה
קדישי קדושת דמיס (ו) ולהכי פקעו
מלאחר שנקללו אבל אשה קדושת הגוף
היא ולהכי לא פקעה בכדי: והפנייה
מי שאמר שור זה עולה כל ל' יום.
שחם יקרב בתוך ל' יום עולה ואם
לאחר ל' יום יקרב יהא שלמים: כל
ל' יום הוי עולה. כמו שאמר ולאחר
ל' יום מקדושת עולה והוי שלמים:
ואמאי. נפקא מקדושת עולה הא
קדושת הגוף נינהו ופקעה בכדי וקשיא
לעולה דלמחר קדושת הגוף לא פקעה
בכדי: אמר לך עולה הכא במאי
עסקינן. דפקעה קדושת עולה: דאמר
לדמי. דאמר הכי תורת דמיו עולה כל ל' יום לאחר שאפדנו
(ח) ואקח דמיו עולה להכי לאחר ל' יום פקעה בכדי קדושת דמיס
היא אבל קדושת הגוף אכתי לא פקעה: א"ר. דמוקמת לה לדמי:
אימא סיפא. דההיא אמר שור זה לאחר שלשים יום עולה
ומעכשיו ועד שלשים יום שלמים הכי הוי כדאמר איהו: אי
אמרש בשלמא. רישא בקדושת הגוף וסיפא בקדושת דמיס:
היינו

בכדי וכדאמרין [במחנות לה:] נכסי לך ואחר כך לפלוני אין לשני אלף מה ששייר ראשון ומה ששייר ראשון מיהא אית ליה דפקע וכזמיה דראשון בכדי
ה"נ כי אמר שדי נתונה לך עד שאעלה לירושלים ממי עלה לירושלים פקע וכזמיה ליה דפקע וכזמיה דראשון לומר
שאפילו יקנה אותה ממנו תחזור להיות קנויה למקבל הא ודאי לית לן למימר הכי כיון דאית לן לפרושי לישניה כפשטיה לומר שנתכוון
לקנותה לו עד שיעלה לירושלים בלבד ולא לאחר מכן אלו דבריו ו"ל. ואף הרשב"א ו"ל היה חובק בדיו לומר דאין דין ליה אלף בתקדיש
בלבד משום דהקדש חל בקדושת פה ובאמירה בלחוד וה"ה לאומר ר"ה אפשר ר"ה אפשר לו לקנות אלף בכסף בשטר ובחזקה וכסף או שטר או חזקה
במקנה לחזירו בעלמא לא בדמאי קני הא אפילו ח"ל מעכשיו אי אפשר לו לקנות אלף בכסף בשטר ובחזקה וכסף או שטר או חזקה
שנעשה על מכר זה או מתנה זו ראשונה כשחזר זה וקנה כבר כלתה קנייתו של אלו ולכסוף במה יקנה: ודי קדושה שבהן להיכן הלכה.
לא סבירא ליה דתפקע בכדי. וא"ת מינא למאי דמפרשין במתני' דבהקדש ממש עסקינן איכא למפרך הכי אבל לאידך פירושא דפירשנא
דבקדושות עסקינן הכי סליק אדעתיה דקדושות לא פקעה בכדי והתנן בפרק ההודר מן הירק^ט שאת נהנית לי עד הפסק אס תלכי לבית
אצין עד מהג הלכה לפני הפסק אסורה בהנחתו עד הפסק אלמא דלאחר הפסק אפיק אסורה ממילא כך הקשה הרב ר' יונה ו"ל ומירך
דה"מ בקונס פרכי ר' כי התם שאינו חל אלף על אשתו ומש"ה קליש אסוריה ופקע בכדי אבל קונס כללי כי האי דמתני' דנטיעות הללו אסר
לכו אכולי עלמא כי היכי דאליש דתמיס כהקדש כדאמר ר' מאיר לקמן בריש פרק אלף בן המודר [נה]. ה"נ סבירא לן דמתני' ולא
פקע בכדי: אמר ליה אביי וקדושת הגוף לא פקעה. אפשר דאביי דמקשה הכי פליג נמי וסבירא ליה דהאומר לאשה היום את אשתי
ולמחר אי את אשתי דלמחר נפקא בלא גט ואפשר דנהי דסבירא ליה לאביי דלפילו קדושת הגוף פקעה בכדי בהאומר לאשה מודה דלמחר
לא נפקא בלא גט והיינו טעמא משום דכל קנין שאינו עולמית קנין פירות בלחוד מיקרי כדמוכח בסוף פ' השולח [גיטין מו:] גבי מוכר שדה
לחזירו בזמן שהיוצא נובה הלכך גבי הקדש כיון דודאי חיל עליה הקדש דמיס שאינו עולמית דכין הוא נמי דמחול קדושת הגוף לזמן
ידוע בלבד שאפי' לא תהא אותה קדושה אלא קדושת דמיס הרי מנינו קדושת דמיס גבי הקדש אבל באשה כיון דאי לא היא אשמו לעולם
לא קני בה קנין הגוף וקנין דמיס באשה לא אשכחן אי אפשר שהיה אשתו לזמן ידוע בלבד שכל כיוצא בזה אינו קנין גוף. ויש לזה הוכחה
צירושלמי פ' האומר דקידושין [פ"ג ה"ה] דגרס התם ר' אבהו בשם רבי יוחנן הרי זו עולה שלשים יום כל שלשים יום הרי זו עולה לאחר שלשים
יום יתנה לחולין מאליה הרי את מקדושת שלשים יום הרי זו מקדושת מה בין הקדש מה בין אשה מנינו הקדש יוצא בלא פדיון ולא מנינו אשה
שיצאה בלא גט היכן מנינו הקדש יוצא בלא פדיון תפטר דברי הכל בשדה מקנה אלמא דלפילו לזמן דלמחר קדושת הגוף פקעה בכדי באשה
מודה וה"נ מסתברא מאחר דמקשי' לעיל בסמוך כל כך בפשיטות אילו האומר לאשה וכו' דאלמא דבהא ליכא מאן דפליג. הרשב"א:
הכא נמי דאמר לדמי. וכגון דהוי בעל מוס דאילו תם אפילו אמר לדמי קדוש קדושת הגוף דק"ל [תמודה לה:] המתפס תמימין לבדק הבית מדי מוצח
לא ילאו. ואיכא מ"ד דהאי פרוקא סליק לרצח דסבירא ליה דקדושת דמיס פקעה בכדי אבל לבר פדא אכתי לא ניהא דהא לירייה אפילו
קדושת דמיס נמי לא פקעה בכדי. ואיכא מאן דאמר דלפילו לבר פדא ניהא דכיון דמקדיש לדמי עסקינן מוקי לה בר פדא כשפדאו ומש"ה
חיללא עליה לאחר ל' יום קדושת שלמים. וכי תימא ח"ה פשיטא נראה לי דסד"ה שכיון שבשעה שאמר לאחר ל' שלמים לא היה ראוה לחול
דקדושת עולה לא פקעה בכדי וכיון שבין ימא דלפ"י לאחר שפדאה לקדושת עולה לא תחול קדושת שלמים קמ"ל דקדושת שלמים מתלה
תליא וקיימא וכו' משכחת רוחא חיללא: אי אמרש בשלמא מדא בקדושת הגוף והוא קדושת דמיס היינו דקנינו פרכי וכו'. כלומר תתא
סיפא לגלויי רישא שלא תאמר דוקא קדושת דמיס פקעה בכדי קדושת הגוף לא פקעה להכי תני תרמי' לאשמועינן דלפ"י קדושת
הגוף פקעה בכדי אללא לדידך דסבירא לך דקדושת הגוף לא פקעה בכדי ומוקמת לה בקדושת דמיס תרמי' ל"ל ואתווב רבא דודאי
שמעינן מהא דלפילו קדושת הגוף פקעה בכדי הלכך לרצח לא הויה ליה להאדורי לרב המנונא מאי קמדימת קדושת הגוף לקדושת דמיס
דלמא ק"ל קדושת הגוף דהקדש לא פקעה כקדושת הגוף דאשה אלף הכי הוה ליה למימר דלא דמי אשה להקדש משום דאין אישות
לחאזין וכמו שכתבתי למעלה אבל הקדש אימיה לזמן ידוע ואפילו קדושת הגוף פקעה ביה בכדי הלכך פירכיה דרב המנונא לימא
דך צרייתא מסייע ליה לעולה דכיון דצרייתא מוכחא דלפילו קדושת הגוף פקעה בכדי כ"ש קדושת דמיס ומש"ה אמר [ע"ב] לימא תיהו
מיוצמיה דבר פדא דלמחר לא פקעה קדושת בכדי כלומר כיון דע"כ צרייתא אפי' בקדושת הגוף היא תקשי לבר פדא דלא מני' לאוקמת
בגון שפדאו קדושת הגוף אין לה פדיון אלא אי הוה מנינן למימר דתריייהו בקדושת דמיס לא תקשי ליה דאיכא למימר לאוקמיהו בצדיון:

תוספות

היום את אשתי ולמחר
אי את אשתי מי
נפקא בלא גמ'. וא"ת
ומגן דלריך גט וי"ל
דבפיק המגרש בגטין (ד'
פג): מיכשיל לן גבי האומר
לאשמו היום אי את אשתי
ולמחר את אשתי כלומר
מה מגרשת היום ולמחר
לא תהא מגרשת מהו
ופשיט התם כיון דפסקה
פקעה והויה מגרשת
לעולם ואם כן גבי קדושין
לעולם ואם כן גבי קדושין
ופשיט התם כיון דפסקה
התם דהויה לז"א וכו' וכו'
עולה: והתנן שור זה
עולה כל ל' יום עולה.
ומעלין בה כל אותן שלשים
יום. אורי' דגרס דתניא
שהא צרייתא ולא משנה:
שור זה עולה כל שלששים
יום ולאחר ל' יום שלמים
בה ל' יום עולה. ומעלין
בה כל אותן ל' יום
[גמ'] א"ס בא כל אותן
ל' יום ומקריבו כדן עולה
א"ס נתעבד להקריבו עד
לאחר ל' יום הוי משם
דאין שלמים אלמא פקעה
קדושת הגוף בכדי ולא
דמי להא דאמר בנתיבי
[דף ג.] מחול זו ואח"כ
תחול זו לא חיללא דאחי
הכא דלמחילה לא אמר
סתם שהיה עולה אלף
אמר כל ל' יום: דאמר
דמי. שאמר לדמי עולה
וא"ת והא אמרין הקדש
זכר לדמיו קדוש קדושת
הגוף וי"ל דליירי הכא
למחר לדמי נסכים דמודה
שם רבא דלמחר בשבועות
בפ"ק (דף ט"ה) אי נמי התם
בחס ולכך קדוש קדושת
הגוף אבל הכא בעל מוס
ולכך קדוש קדושת דמיס: